

6. jan. 1975

FAKTA

Dato:

6. jan. 1975

Sidetæl:

Notes Fortsat 1974 3B, 1 1975 s. 13-
14

Paris

6-7-75.

Når jeg er midt i
arbejdet, og hvilke art det
end er, føler jeg mig fri
(og det er sjældent den
rasionnelle fascination ved
den nye virkelighed) fordi
der er ingen til i selve
øjeblikket - hell tilstede
i hovedsagen - der er, alle
møder for, noget efter.
Jeg tænker slet ikke på
noget formål (måske påmind
for) med der jeg bliver.
Dette er en meget vigtig
ting som man må forsøge
at just holde. Bagefter
selv arbejdsøjeblikket er
det så alle de retmæssige
og jam lide bestemte punkter.

Kommer f. eks. hvad skal
praktisk (resultatet - spørgel.
af det hånd ledte øje blik)
kan vendes til?

Så er det man stræber
efter noget sætter sig et
mål og i selv samme
øjeblik er man bundet
af alle mulige forhold
sammen i virkeligheden og en
fuldstændig byghøjde, man
som man vil eller sig imod
og arbejder en illusion om,
og vi lige.
Dette øjeblik er en ar-
bejder og der jo i liden møde
der er vi lige ud over det
man gør i selve øjeblikket
- selve hånd ledte.

For tiden lever jeg nogle
parvejer, d. v. s. for hverdags-

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

med hvs sin farve. Måske
-derne for at være sødme-
-en furre par x vandet)
g. Hverne (som f. Albrs)
gør sætte resten af mine dage
mød at gøre alle dem
Så der er et vist opkastet
perspektiv over dem og
-samhed - men for øjeblikke-
-ket færdigere dem (m) meget
netop på grund af sin un-
-delighed og fordi man kan
sætte sig på gylde hulle
farve og ved siden af hin-
-anden og i alle åndet (hvid
ved sig i alle) står.
Me dem i s. prodeior disse
ling og rojer de mig voldt-
-somt - husefter x p. mæ-
-mest huseglad med dem,
man hver for sig skulle sig ikke
også være det? Hvad de

eventuelt kun bruges til byg-
-efter - f. eks. udstilles for
sig helt uanset om, et
rent praktisk perspektiv i
forhold til selve det øjeblik
hvor de blev til og overkaster
mig selv.
Hvis produktionen af blåt
havde i sig selv i sig dette
praktiske formål ville det
fuldstændig misde sin kon-
-struktive og øjeblikke - on
overvåelse - på åben baring.
Der er der for i alle veje
noget med man sig efter
ikke nogen form for grund
man går for sig for sig
for hvidens af blåt.
